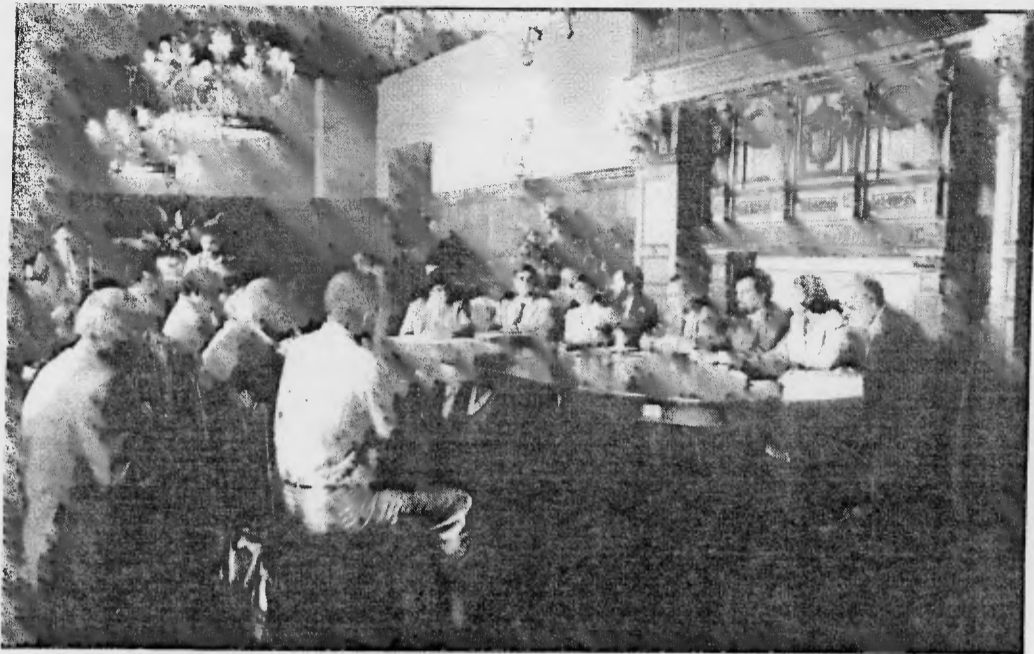

II Encontro de escritores galegos, cataláns e bascos en Donóstia

Os escritores reafirmáanse ponto por punto no manifesto de Poblet

Os días 4, 5 e 6 de outubro, celebráronse en Donostia os II Encontros de Escritores Galegos, Bascos e Cataláns no marco arquitectónico do Pazo de Miramar.

A finalidade destes Encontros fica na continuidade e necesidade de diálogo e de acción dos escritores das tres Nacionalidades Históricas, que existía denantes da Guerra Civil e que logo ficou interrompido durante a "longa noite de pedra" do Réxime.

A problemática é común aos escritores galegos, bascos e cataláns, en canto ás relacións cos Poderes públicos, en canto á Lei de Propiedade Intelectual, á Política de Traducións e ás agresións que sofren a cotío as nosas respectivas culturas. Sobre estes temas versaron as distintas ponencias: (Lei de Propiedade Intelectual, X.

Agulla por Galicia, Guilleme Jordi Graells por Cataluña, Yon Kortazar por Euskadi; (Relacións dos Escritores coas Institucións) Lois Rei por Galicia, Josep Mª Llompart por Cataluña e Xosé Vélez de Mendizábal por Euskadi.

Tamén se leron Comunicacións o derradeiro día dos Encontros, que no caso galego foron lidas por Mª Xosé Queizán, Tucho Calvo, Eliseo Alonso e Xosé Mª Alvarez Cácamo.

Certamente, cómpre subliñar un certo carácter oficialista da man dos organizadores disimulado pola familiaridade con que se levaron a termo os agasallos ás autoridades.

Nos Encontros estiveron representadas a nivel cinematográfico as tres Comunidades coas películas: Mama-

sunción de Chano Piñeiro, La casa del Pare de Ferrán Llagostera e Hamaseigarreanean aidanez de Anxo Letxundi.

O ambiente que se respiraba entre os congresistas foi do máis agradable, e as distintas voces idiomáticas creaban un ambiente curiosamente internacional por mor da presenza de invitados do norte e centro Europa. A súa presenza estaba xustificada pola intención de A. de Escritores Bascos de celebrar o ano que ven un Congreso de Linguas Minoritarias de carácter internacional, feito este que fortalecerá aínda máis ás nosas respectivas culturas e complementará os III Encontros de Escritores Galegos, Cataláns e Bascos que para o próximo ano celebráranse en Galicia.

XOQUIN AGULLA PIZCUETA

CONCLUSION DO ENCONTRO

Os escritores galegos, cataláns e bascos, reunidos en Donostia os días 4, 5 e 6 de Outubro, manifestamos o seguinte:

1.—Reafirmámonos, ponto por punto, no manifesto redactado en Poblet o 24 de Xuño de 1984, durante o noso primeiro encontro, e que transcribimos a continuación:

1.—En contra de todo intento de manipulación e de desvirtuación cultural e nacional, son escritores galegos, bascos e cataláns aqueles que usan como instrumento de creación as súas respectivas linguas, é dicir, galego euskera e catalán.

2.—A pesar dos avances de normalización —debidos fundamentalmente á loita reiterada tanto dos escritores coma de outros sectores sociais cunha firme conciencia nacional— atopámonos aínda moi lonxe dos mínimos esixibéis en sociedades nacionais asentadas. Constatamos que somente se cada

unha das nacións aquí representadas se constituen en Estado integramente soberano haberá garantías de restabelecemento pleno.

3.—O compromiso firme de establecer relacións continuadas de intercambio e de acción conxunta entre as literaturas e outras expresións culturais de Galicia, Euskalerria e os Países Cataláns. A tal efecto demandamos, desde xa, das institucións que artellen a infraestrutura necesaria para que esta interrelación teña un funcionamento efectivo que abranga a difusión e representación internacional das nosas literaturas en todos os ámbitos.

4.—O compromiso das nosas Asociacións de manter unha relación constante a través da creación dun equipo de traballo conxunto co obxectivo, entre outros, de garantir o intercambio de información sobre a produción literaria, por en marcha publicacións comúns, impulsar traducións mútuas, así como becas destinadas a favorecer o trasvase de expe-

riencias culturais, e mantermonos vixiantes na defensa conxunta e solidaria dos intereses profesionais.

5.—Que o encontro nos amosa a preocupación certa dos escritores tanto no que se refire á problemática das nosas nacións sen Estado como á defensa efectiva dos dereitos humanos. Así, constatamos o feito dunha represión que tamén afecta a escritores das nosas nacións e do mundo.

II.—Constatamos que a situación non variou e, como exemplo concreto da marxinalización á que se nos continua sometendo desde o estado, denunciámonos o feito de que se nos ignora absolutamente na elaboración da lei de propiedade intelectual.

III.—Expresamos a nosa vontade de intensificar as nosas relacións solidarias entre os escritores das nosas tres nacións a fin de preparar ao longo de todo o ano o próximo encontro que se celebrará en Galiza no 1986. Donostia a 6 de Outubro 1985.

Deixaredes morrer a revista Dorna

Logos dunhas conversa telefónica cun dos responsábeis da revista galega de expresión poética **Dorna**, deisen matinar no que me insinuou: logo da aparición do próximo número (que quer estar dedicado a Reimundo Patiño) a revista esmorecerá e non saíra máis, pois para facer un número tiñan que pelexar cos poetas, sobre todo cos que xa tiñan publicado un libro, e non hai maneira de encher o papel. En fin, viña a dicir o meu comunicante, que a revista ía desaparecer non por falta de cartos, senón por desidia, boicot ou como queirades chamarlle dos poetas (compre lembrar que os responsábeis da revista querían facela trimestral, o que serían bo para todos).

Nun poema de Balada nas praias do Oeste, Manolo Rivas pregunta(nos): se deixaredes morrer á nación dos galegos? Deixarémola morrer? Mentres exista un poeta que escriba na nosa lingua, a nosa nación existirá. Orabén, onde poderá publicar os seus poemas? Curioso sería facer unha escolma das queixas e laios dos nosos poetas que non podían publicar en nengures, pois as editoriais non querían ou non querían publicar poesía e non existían órgaos de expresión, etc. Revistas había unha: **Dorna**, a quen agora parece se lle teña declarada unha guerra xorda, calada, silenciosa, por qué?; deus, aló, no ceo, saberao. Aquí, a 1.000 quilómetros de Galiza ocorren os cen motivos diferentes, a cal máis mesquiño e quen nen enumerar quero. **Dorna**, durante varios números e anos foinos entregando a voz de distintos poetas, poetas que non coñecemos e que agora están aí, contan no noso panorama poético. Só cabe, cousa que vai facendo, lle dea a revista paso a novas voces máis, e isto é importante, só será publicábel se as voces coñecidas e recoñecidas publican nela os seus poemas antes de axuntalos en volume. E, compre tamén subliñalo, moi-

tos dos poemas non deron en **Dorna** recolleron en libro publicación na revista para que o poeta autocrítica e non en volume e así aí dun pau. Só por isto debería estarlle e agradecido a **Dorna**, ce, ao mellor, o que xa non quer **Dorna**.

Penso, eu, que nengun interés **Dorna**, que con esta revista. Apoiágo a ser o voceiro da poesía ademais, coa engaxinas de crítica, prir unha nova furificación do noso poético, pois un **Dorna** carón dos nomes que están saíndo, hora dos burócratas, dos aproutas ervas, que queles que se coide delaires e non pasadores de Campoamor.

Non podemos **Dorna**, como mos deixar morrer gao de expresión c xa galega. Pode ser fatório para a vaid publicar en "Tin-La Naval", non o mo —seguro— má cioso desde o pon pecuniario, mais s rios, aló Galiza es en **Dorna** —con te feitos que se lle aplica é nai e señora podemos deixar **Dorna**. Todo o contrá apoiála xa que se **Dorna** revista, o **Dorna** voz que teñen os tas, que non se er portavoz, repitoo, servir de autocrítica, non foi **Dorna** no renacer poético ninguén poderá **Dorna**, agora quer ser mestral desta renas se consolida e r moitos poetas non laborar. Incríbel.

XESUS GONZAL

Os especiais de ANT nas Universidades do mundo

Un importante logro para a difusión dos números especiais de A NOSA TERRA tense feito ao conquistar que sexan incluídos nas bibliografías que edita o MLA (Modern Languages Association) nordeamericano que se reciben nas universidades de todo o mundo e que son de consulta obrigada para acceder á información das publicacións culturais e científicas editadas

mundialmente. Ao desde esta última e pial —"Poema Blanco Amor"— e cións especiais están das no Library of (Biblioteca do Congricano), e é fácil pre estas dúas xestións nunha maior difusión ballos incluídos e da literatura galega en